

Љубица Вуков Михајило / экс Давчик

Ћ У Т И Г Р А Д

Речи се котрљају

низ литицу осећања

која извиру

иза сакривеног разума.

Пожелим,

да станем у ред

пред капијом живота,

прођем кроз одшкринута

врата и живим живот.

Улице, лавиринти града,

у круг, ломе се...

Зграде,

обојене у дугу

се нанизале.

У ноћи,

стоје осветљене

месечином...

ЋУТИ ГРАД...

УРНЕБЕСНИ П Л Е С

Запевачу само теби,
на увце
једну стару песму,љубавну,
која срце дира
покреће даире
виолину да јеца и свира.
Ноге,
на урнебес плес зове.
Па,нека нас
дочекују и зоре.
Тако је мало времена
а ја бих
да се предам
твојим грудима
осетим ритам
срца
прстију мил..
уснама слад.

У РИТМУ ТЕЛА..

Пахуље по оку
нежно добују.
Моје срце носи
ожиљке љубави.
Сузе низ пеге плове
до браде
која ми у ритму
грцања дрхти..
Заплеши са мном,
води ме,
уз јецај виолине.
Корак ,по корак
у ритму тела.
У круг,заврти ме
као чигру.
Дозволи да се
ослоним на раме
руком која се топи
Ноге нек нам тапкају
а ја ћу пратити
ти траг стопа
утопићу се...
у загрљају
слушајући музику...

ПРИЈАТЕЛЈ ВЕЧНОСТИ

Ко птица раширених крила,
песма ће носити речи
препуне метафора.
Навићу ногама
срце ,уместо сата.
Босим ногама
загазићу по топлом песку
и глини,на обали Тисе.
Плакаћу.
Сузе ће подићи ниво реке.
Преплавиће ме музика,
харфом таласа.
Галебови,лепетаће крилима,
симфонију песме врба,
што прекрише Мртвају.
Дишем,уздишем.
Плућа ми пума миомириса.
Тиса тече познатим током.
Сунце изашло увелико греје.
Купачи се на банатској страни купају.
Пристигло лето,
пријатељ вечности.